

Ohlášky – neděle 2. 1. 2022

Dnes prožíváme **2. neděli po Narození Páně**

- Pondělí 3. 1. – **Památka Nejsvětějšího jména Ježíš**
- Čtvrtek 6. 1. – **Slavnost Zjevení Páně**
- Neděle 9. 1. 2022 bude **Svátek Křtu Páně** (modlitbou před spaním končí doba vánoční)

- Farní kavárna je vždy v neděli po mši sv.
- Náboženství pro školní děti je pravidelně v úterý od 14 h.
- Ve čtvrtek **6. 1. 2022** slavíme **Slavnost Zjevení Páně**, mše sv. bude **v 8:00** ve farní kapli.
- Ve čtvrtek **6. 1. 2022 v 17:00** proběhne v kostele sv. Václava **Tříkrálový koncert Charity Lovosice** (účinkují: **sbor Kořata** – ZŠ Sady pionýrů, Lovosice; **sbor Tutti Pazzi** – Gymnázium Lovosice)
- **Mše sv. v úterý, ve středu a ve čtvrtek** budou přes zimu **ve farní kapli**.
- Letáčky **Nedělní liturgie** s mešními texty a krátkými zamyšleními jsou v neděli v kostele na stolečku u týdeníku.

Milovaní bratři a sestry, oznamujeme vám, že tak jako nám Boží milosrdenství doprálo radovat se ze slavnosti Narození Páně, budeme se radovat také ze Vzkříšení našeho Spasitele.

Na den **2. 3. 2022** připadne letos **Popeleční středa** a začátek posvátné doby postní.

Dne **17. 4. 2022** budeme s radostí slavit **Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista**,

dne **26. 5. 2022** bude slavnost jeho **Nanebevstoupení**,

dne **5. 6. 2022** slavnost **Seslání Ducha Svatého**,

dne **16. 6. 2022** slavnost **Těla a krve Páně** a

dne **27. 11. 2022** **první neděle adventní**,

očekávání příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Jemu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci v **8:00**

Modlitební skupina

pátek v 15:30, kostel sv. Václava, Lovosice

PF 2022

Děkuji vám všem, kdo jste se v uplynulém roce různými způsoby zapojili do aktivit a činnosti v naší farnosti.

Do nastávajícího roku přeji vám všem radost a pokoj. P. Láďa

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537

farnost.lovosice@seznam.cz

www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426

jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
kaplan

+ 420 603 845 460

Václav

č. 6 (2022)
2. 1. 2022

2. neděle po Narození Páně

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Rozjímání nad evangeliem ze slavnosti Zjevení Páně

Mt 2,1-12

„A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.“

Mluvíme o tom, jak nás Bůh obdaroval. Často právě touha po Božích darech je motivací naší cesty za ním. Bez rozpaků žádáme? přijímáme mnohé. Kde ale zůstaly naše pokladnice? Pečlivě uzamčené doma. Mudrci od východu nevěděli, koho na své cestě nakonec najdou. Z „pouhé“ lidské úcty a zdvořilosti však byli připraveni vzdát čest a úctu tomu, s kým se setkají. Přinášejí oběť toho nejcennějšího, co měli. Jak před touto noblesou bledne naše formální zbožnost!

Boha poznáš jedině na cestě lásky

Jak můžeme poznat Boha? Náš intelekt nestačí. Bůh se dávat poznat v setkání a k setkání rozum nestačí. Je zapotřebí něco víc. Bůh je láska! A jedině na cestě lásky můžeš poznat Boha. Lásky rozumné, lásky, kterou provází rozum – ale lásky! „Jak mohu mít rád to, co neznám?“ namítne někdo. „Měj rád ty, které máš nablízku.“ Právě toto učí dvě přikázání. Nejdůležitější je mít rád Boha, protože on je láska. A za druhé mít rád bližního. Abychom však dosáhli toho prvního, musíme vyjít po schůdcích přikázání druhého – to znamená, že láskou k bližnímu dojdeme k poznání Boha, který je láska. Jedině rozumnou, ale milující láskou můžeme dojít k této lásce.

Proto se máme mít vzájemně rádi, protože láska je z Boha. „Každý, kdo miluje, je zrozen z Boha“ a k poznání Boha je třeba milovat. „Kdo miluje, poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska.“ Není to však láska z televizního seriálu. Ne! Je

to láska pevná, silná, láska věčná, jež se zjevuje v jeho Synu, který nás přišel spasit. Konkrétní láska, tvořená skutky, ne slovy. K poznání Boha je třeba celého života – je to cesta, cesta lásky, poznání, lásky k bližnímu, lásky k těm, kteří nás nenávidí, lásky ke všem.

(z knihy *365 dní s papežem Františkem – Ranní promluvy od Svaté Marty*)

Vnuknutí

Stařec Simeon očekával „potěšení Izraele“. Od Ducha svatého se mu dostalo ujištění, že nezemře, dokud neuvidí Mesiáše (srov. Lk 2,27). Čekal roky, nedělo se nic. Stárnul a cítil se unavený, co se dělo kolem, ho postupně přestalo zajímat. Pak ale přišel den, kdy pocítil neklid. Duch svatý ho ujistil, že se naplňuje zaslíbení, je třeba jednat. Panna Maria a svatý Josef přinášeli malého Ježíše. Pospíchal jim v ústrety, položili mu děťátko do náručí, z celého srdce velebil Boha. Rodičům Pána Ježíše potvrdil, jak jedinečné dítě jim Bůh svěřil. Byli plni údivu nad tím, co jim bylo řečeno, a srdce Panny Marie pronikl meč bolesti. Co si o tom všem má myslet, co ji ještě čeká?

Na podněty Ducha svatého se má reagovat pohotově, vnímavě. Simeon nepromarnil vzácnou příležitost od Ducha svatého přislíbenou. Konečně mohl říci: Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu.

(z knihy *Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti*)

Vánoční milost

Byl to 25. prosince 1886, kdy se mi dostalo té milosti, že jsem přestala být dítětem, jedním slovem: milosti úplného obrácení. Vraceli jsme se z půlnoční mše svaté, při které jsem měla to štěstí, že jsem přijala Boha silného a mocného. Když jsme přišli do Buissonnet, těšila jsem se, že si půjdu pro střevice do krbu. Tento starobylý zvyk nám přinášel v dětství tolik radosti, že se mnou Celina chtěla dál

zacházet jako s malým dítětem, protože jsem byla nejmladší z rodiny.

Tatínka těšilo, když viděl mé štěstí a slyšel mé radostné výkřiky, když jsem vytahovala každé překvapení z kouzelných střeviců, a radost mého milovaného Krále mé štěstí ještě zvětšovala. Ale Ježíš mi chtěl ukázat, že se musím zbavit dětských chyb, a proto mi odňal i nevinné radosti. Dopustil, že tatínek, unavený po půlnoční, byl mrzutý, když viděl mé střevice v krbu, a řekl slova, která mi probodla srdce: „Naštěstí je to letos naposled! ...“ Vyběhla jsem po schodech, abych si sundala klobouk. Celina znala mou citlivost, a když viděla, že se mi v očích lesknou slzy, chtěla také plakat, protože mě velice milovala a chápala můj zármutek. „Terezie,“ říkala, „nechoď dolů, moc by ses trápila, kdyby ses hned podívala do svých střeviců.“ Ale už to nebyla táž Terezie, Ježíš změnil její srdce. Spolkla jsem slzy a seběhla jsem rychle ze schodů. Potlačila jsem bušení svého srdce, vzala střevice, položila je před tatínka a radostně jsem vytahovala všechny předměty. Tvářila jsem se šťastně jako královna. Tatínek se smál, znovu se rozveselil a Celina myslela, že sní!

Naštěstí to byla sladká skutečnost, Terezka opět našla duševní sílu, kterou ztratila, když jí byly 4 a půl roku, a měla si ji uchovat už navždy!

Touto nocí světla začalo třetí období mého života, nejkrásnější ze všech, nejvíc naplněné nebeskými milostmi.

Ježíš v jediném okamžiku vykonal dílo, které bych nezvládla za 10 let. Spokojil se s mojí dobrou vůlí, která mi nikdy nechyběla. Mohla jsem mu říct jako apoštolové: „Pane, celou noc jsem se lopotila a nic jsem nechytla.“ Ježíš byl ke mně ještě milosrdnější než ke svým učedníkům, vzal sám síť, hodil ji do vody a vytáhl plnou ryb.

Udělal ze mě rybáře duší, pocítila jsem velkou touhu pracovat na obrácení hříšníků, touhu, kterou jsem nikdy před tím tak živě nepocítila.

Jedním slovem, pocítila jsem, že do mého srdce vstoupila láska k bližním, potřeba zapomínat na sebe a dělat radost jiným, a od té doby jsem byla šťastná!... (z autobiografických spisů sv. Terezie od Dítěte Ježíše *Příběh jedné duše*)
